

DhammaTIME

ประมวลภาพกฐินธรรมชัย

วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

****พบภาพแห่งบุญ พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน****

ตอน “หัวใจชุ่ม เพราะเป็นประธานกองกฐินครั้งแรก” ในหน้า 6

ตอน “เคยแอนตี้วัด..ก็ประธานกองกฐินได้ !!!” ในหน้า 9

ตอน “ยอดชายรุ่ง เพราะเป็นประธานกองกฐิน !!!” ในหน้า 11

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

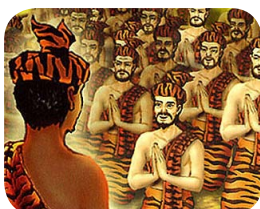
ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

Dhamma TIME TOP OF WEEK

สารบัญ

- 4 ชาวบุญต่างประเทศ
“วัดพระธรรมกายออสเตรเลียจัดพิธีทอดกฐินสามัคคี”
- 5 ชาวบุญในประเทศ
“ร่วมบุญจัดพิมพ์ปฏิทินบุญปีใหม่ 2558”
- 6 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน..หัวใจชุ่ม เพราะเป็นประธานกองกฐินครั้งแรก”
- 9 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน..เคยแอนตีวัด..ก็เป็นประธานกองกฐินได้ !!!”
- 11 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน..ยอดขายรุ่ง เพราะเป็นประธานกองกฐิน !!!”
- 13 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน..ทำกฐินทุกวัน มีเงินสดๆ เข้าร้านเยอะทุกวัน !!!”
- 15 บุญกฐิน
“ประมวลภาพพิธีทอดกฐินวัดพระธรรมกาย”
- 32 ธรรมะสอนใจ
“อยู่กับคนที่เราไม่ชอบ..เราต้องทำตัวอย่างไร?”
- 33 ธรรมะสอนใจ
“ทำไม..ดื่มสุราจึงบาป?”
- 34 ธรรมะสอนใจ
“รับรู้เรื่องโกหกแล้วช่วยปกปิด?”
- 35 ธรรมะเพื่อประชาชน
“ถึงพระรัตนตรัยได้ไปสวรรค์”
- 38 ธรรมะเพื่อประชาชน
“สัญญาแห่งความเลื่อมใส”
- 44 คำสอนคุณยายภาษาอังกฤษ
“ประโยชน์ตนและผู้อื่น”
- 45 ธรรมะเพื่อประชาชน
“ทำวิชาได้”

ข่าว DMC NEWS ประจำวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

วัดพระธรรมกายออสเตรเลีย ได้จัดพิธีทอดกฐินสามัคคีประจำปี 2557 โดยได้มีศรัทธาสาธุชนมาร่วมกันทอดกฐินสามัคคีเพื่อซื้อวัดเป็นจำนวนมาก โดยมีกัลยาณมิตรอ้อย ทองนอก เป็นประธานเอกในการทอดกฐินครั้งนี้ พิธีเริ่มด้วยประธานคณะกฐินพร้อมด้วยคณะเจ้าภาพตั้งริ้วขบวนอัญเชิญเดินเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี อย่างสงบบนเสียมส่งงาม นำมาซึ่งความปลื้มปิติเบิกบานในบุญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งแก่ประธานทอดกฐินและศรัทธาสาธุชนผู้ร่วมงาน และภายในงานปีนังยังได้รับเกียรติจากท่านรองผู้ว่าประจำอำเภอมาเป็นเกียรติกล่าวปราศรัยกับศรัทธาสาธุชนที่มาภายในงานด้วย เป็นการสร้างกำลังใจให้กับเหล่านักสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไปอีกด้วย นอกจากนี้ทุกท่านยังได้ร่วมกันทำทาน ด้วยการตักบาตรแด่พระภิกษุสงฆ์อีกด้วย

วัดพระธรรมกายออสเตรเลียจัดพิธีทอดกฐินสามัคคี

ปฏิทินบุญปีใหม่ 2558

ผู้ให้ของชอบใจย่อมได้ของชอบใจ ผู้ให้ของดีย่อมได้ของดี
ผู้ให้ของประเสริฐย่อมเจ้าถึงฐานะอันประเสริฐ

ในยามที่ศักราชใหม่มาเยือน เป็นโอกาสที่ดีของนักสร้างบารมี
ที่จะนำคำอวยพรที่ดีไปสู่ญาติมิตรอันเป็นที่รัก
ให้สุขสันต์ สุขเกษมเปรมปรีดิ์ด้วยการมอบปฏิทินบุญปีใหม่
แทนความรักและปรารถนาดี

เชิญทุกท่านร่วมสร้างความใส่องความสุข ด้วยการเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์
ปฏิทินบุญปีใหม่วัดพระธรรมกาย ประจำปีพุทธศักราช 2558
มอบแก่..สาธุชนทั้งศูนย์สาขาภายในและต่างประเทศ
ตลอดเส้นทางจุดงศักรมชัย ปีที่ 4

หมดเขตส่งชื่อจารึกในวันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม พุทธศักราช 2557

รายละเอียดจารึกชื่อจัดพิมพ์

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์		รับมอบปฏิทิน 100 ชุด
เจ้าภาพอุปถัมภ์		รับมอบปฏิทิน 30 ชุด
เจ้าภาพกองทุน		รับมอบปฏิทิน 5 ชุด

*** สำหรับ*** ห้าง / ร้าน / บริษัท จะได้รับปฏิทิน ในวันที่ 23 ธ.ค. 2557

สอบถามรายละเอียดได้ที่ เจ้าหน้าที่กองรับบริจาค หรือ ผู้ประสานงานภาคที่ท่านสังกัด
โทรศัพท์ **086-990-2426, 086-771-2268**

 www.dmc.tv

เชิญทุกท่านร่วมสร้างความใส่องความสุข
ด้วยการเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์ปฏิทินบุญปีใหม่วัด
พระธรรมกายประจำปีพุทธศักราช 2558 มอบแก่
สาธุชนทั้งศูนย์สาขาภายในและต่างประเทศ
ตลอดเส้นทางจุดงศักรมชัย ปีที่ 4

****หมดเขตส่งชื่อจารึกในวันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม
พ.ศ. 2558 สอบถามรายละเอียดได้ที่ เจ้าหน้าที่
กองรับบริจาค หรือผู้ประสานงานภาคที่ท่านสังกัด
โทรศัพท์ 086-990-2426, 086-771-2268**

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะ
ที่เคารพอย่างสูงค่ะ

ลูกชื่อ ชนิตา เลิศวิสุทธินันท์ ส่วน
ดาร์ลิงค์ของลูกชื่อ ชัยพร บัณฑิตามวงศ์
เป็นเจ้าของธุรกิจแฟรน-ไชส์ร้านกาแฟ
ชื่อ “ยกนิ้วกาแฟถั่วกระดาศ” ค่ะ

หลวงพ่อกะ..ลูกเข้าวัดตั้งแต่อายุ
14 ขวบ มาอบรมมัชฌิมาธรรมทายาท
หญิงในปี 2541 โดยมี คุณพ่อบุญส่ง
เป็นกัลยาณมิตรให้ค่ะ ซึ่งในสภาพลูก
ในตอนนั้นก็จัดอยู่ในกลุ่มคนมีฐานะ
นะคะ แต่ฐานะที่ว่า ก็คือ ฐานะยากจน
เพราะที่บ้านขายอาหารตามสั่ง มีรายได้ในระดับ
ชักหน้าไม่ถึงหลัง จนไม่มีเงินเก็บกันเลย ด้วยเหตุ
นี้เอง พอลูกเรียนจบจึงต้องตะลอนๆ ไปสมัครเป็น
สาวโรงงาน ในตำแหน่งฝ่ายบุคคล ซึ่งยอมรับว่า
งานหนักมากจนไม่มีเวลามาวัดเลยคะ และถ้าจะ
ขอลามาวัด ก็ต้องโดนเหมายจากเพื่อนร่วมงานและ
โดนหัวหน้าที่อีก

ด้วยเหตุนี้เองคะ..ลูกจึงตัดสินใจลาออก ไป
ใช้ชีวิตเอาดาบหน้า โดยมาขายชาไข่มุก และทำ
ขนมปังอบกรอบไปฝากตามร้านต่างๆ ขาย แต่พอ
มีรายได้เข้ามาบ้าง แม้จะน้อยนิดสักเพียงไร ลูก
ก็ตั้งใจแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาเป็นประธานกอง
กุศลในระดับหมีนทุกครั้งที่ และพอทำแล้วก็ไม่มี
อธิษฐานขอหลวงปู่ว่า..ให้ลูกค้ามากินแล้วเกิด
อาการอินในรสชาติ ชาบชานในหัวใจ กลับมาซื้อ
แล้วซื้อเล่าเฝ้าแต่ซื้อไปกินใหม่ ซึ่งพออธิษฐานอยู่
ไม่นานก็เกิดเรื่องขึ้นจริงๆ ค่ะ คือ ลูกค้ากลับมาซื้อ
จนลูกขายดีแบบเหลือเชื่อ จนมีเงินมาเข้าร้านแห่ง

กัลยา ชนิตา เลิศวิสุทธินันท์ และคู่บุญคู่บารมี
ชื่อ ชัยพร บัณฑิตามวงศ์

ใหม่ เพื่อเปิดขายกาแฟในเดือนเมษายน 2556
นี้เองคะ และระหว่างที่เปิดร้านใหม่นี้เอง ลูกก็
อธิษฐานขอหลวงปู่อีกว่า..ลูกอยากเป็นประธาน
กองกุศล และหลังจากนั้นเอง ก็เกิดเรื่องขึ้นอีกแล้ว
คะ คือ จู่ๆ มีรายการทีวีมาขอถ่ายทำสูตรกาแฟ
แสนอร่อยของลูก จนกาแฟยกนิ้วของลูกกลายเป็น
Talk of The Town จนมีแฟนคลับมาขอเรียนสูตร
และซื้อกาแฟไปกินกันตรึมเลยคะ

จนช่วงนั้นมีรายได้เข้ามาในระดับสามารถซื้อ
ตึกเป็นของตัวเองได้ 5 คูหา เพื่อทำเป็นร้านแห่ง
ใหม่แถวถนนพระราม 2 ซึ่งจุดนี้เอง เป็นการผัน
ธุรกิจจากร้านกาแฟเล็กๆ มาเป็นธุรกิจแฟรน-ไชส์
อย่างเต็มตัว จึงเป็นเหตุให้กิจการดีขึ้นแบบก้าว
กระโดด จนกระทั่งเดือนตุลาคมปี 2556 ลูกมีเงิน
เป็นประธานกองกุศล 2 S แรกเป็นอัศจรรย์ และ
ด้วยอานุภาพบุญทอดกฐินนี้เองคะ ธุรกิจแฟรน-

ร้านกาแฟ

ไซส์ที่เพิ่งจะเริ่มต้น เกิดแตกดอกออกผลจนมียอด
แฟรนไชส์มากไปถึง 1,030 สาขา แถมยังโกอินเตอร์
ขยายไปยังประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ทำให้รายได้
พุ่งปรืดมีเงินเข้ามามากกว่า 2 M ต่อเดือน

จนทำให้ปี 2557 นี้ เป็นปีที่ลูกแฮปปี้ไป
ที่สุด เพราะสามารถเป็นประธานกองกฐินในระดับ
M ครั้งแรกในชีวิต จนลูกปลื้มมากที่สุดในโลกเลย
คะ ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าไม่ธรรมดา เพราะย้อนไปเมื่อ 16
ปีก่อน ตอนเริ่มเข้าวัดลูกยังเป็นเด็กจนๆ ตัวกระ-
เปี้ยก ซึ่งลูกและคุณพ่อก็ได้แต่ฝันว่าอยากจะ
ทำบุญ M กับเขามาก แต่ก็ไม่มีเงิน จึงทำได้ดีที่สุดก็
แค่เอาแรงงานมาแลกเพื่อช่วยงานพระศาสนา โดย
มาสมัครเป็นอาสาสมัครแผนกรักษาบรรยากาศ
แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นเจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์ที่มี
ยอดคนสนใจเข้ามาดูในเว็บไซต์มากถึง 2 แสนกว่า
คน อีกทั้งยังขยายตัวไปถึง 1,030 สาขา ซึ่งทั้งหมด
ทั้งมวลนี้ เกิดจากบุญกฐินและบุญจากการที่ลูก
ตั้งใจอยากจะเป็นประธานกองระดับ M ให้ได้สัก
ครั้งหนึ่งในชีวิตจริงๆ ภาพที่ 4 และที่สำคัญเวลา

คุณพ่อบุญส่ง ผู้เป็นกัลยาณมิตร

เกิดปัญหาอะไรก็จะอธิษฐานขอหลวงปู่ และนึกถึง
บุญช่วยทุกครั้งคะ

หลวงพ่อกะ..เรื่องของลูกสอนให้รู้ว่า..ถ้า
อยากรวย ต้องอยากเป็นประธานกองกฐินก่อนคะ
เพราะถ้าคิดอย่างนี้ใจจะเป็นบุญ และการทำธุรกิจ
ของเราจะเป็นไปแบบมีเป้าหมาย และระหว่างทำ

ถวายกฐิน M แรกของชีวิต

ธุรกิจก็ต้องทำบุญกฐินอย่างสุดกำลังไปด้วย ซึ่งถ้า
ทำอย่างนี้ ก็จะเป็นประธานกองสำเร็จเป็นอัศจรรย์
ง่ายๆ ค่ะ และที่ทำให้ลูกปลื้มมากๆ ก็คือ ปีนี้ทำบุญ
ทอดกฐินแล้วยังได้จารึกชื่อในอาคารพระผู้ปราบ

มารด้วยค่ะ สุดทำบุญนี้ลูกกราบขอพรจากหลวงพ่อด่วนนะค่ะ

สิ่งที่พญามารกลัว

เราต้องรู้ว่าพญามารกลัวอะไร

พญามารกลัวกายมนุษย์ที่ไม่ติดข้องในอะไรเลย

กลัวกายมนุษย์ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้รู้ภายใน

กลัวความสุข กลัวความบริสุทธิ์ นี่เป็นสิ่งที่พญามารกลัว

เขาถึงทำอะไรต่าง ๆ มาให้เราติด ติดในเรื่องราวต่าง ๆ

ดังนั้น ให้ลูกทำนิ่ง ๆ เฉย ๆ ให้เราเป็นทางผ่าน เหมือนท่อน้ำ

ให้เป็นทางผ่านของดวง ขององค์พระธรรมกาย

(คุณครูไม่ใหญ่)

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกวี่
ที่เคารพอย่างสูงครับ

ผมชื่อ ประเสริฐ ส่วนคู่บุญคู่บารมีของผมชื่อ
พิมพ์ระไพ แก้วใส เราทั้งสองเป็นหุ้นส่วนใหญ่ของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำดื่มแก้วใส จ.ระยอง ครับ

ในอดีตผมไม่ชอบวัด เพราะดูแต่สื่อสีดำที่ยัง
ดูยิ่งซ้ำระกำใจ อีกทั้งสื่อนี้...ก็ให้ข้อมูลลบเกี่ยวกับ
วัดมาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้พอ คุณนุ้ย มาชวนเข้า
วัด ผมจึงยอมไปวัดแบบไม่เต็มใจ แถมเมาเหล้า
เข้าวัดหลายครั้ง แต่พอมาวัดบ่อยเข้า ก็เลยเข้าใจ
ธรรมะ เข้าใจบุญ และเห็นด้วยตัวเองว่าวัดไม่
เหมือนข่าวที่เขาวางไว้เลย จากนั้นผมจึงหักดิบเลิก
เหล้าไปเลยครับ แต่หลวงพ่อกวี่ครับ...สงสัยจะเป็น
เพราะกรรมที่ผมเคยแอนด์วัดมาก่อน คือ แม้ผมจะ
เข้าวัดเต็มตัวแล้ว แต่ก็มีปัญหาใหญ่ตามมา เพราะ
เกิดกระแสต่อต้านจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้า
งานในบริษัทที่ผมเป็นลูกจ้างเขาอยู่ ถึงขนาดเรียก
ผมไปพูดเลยว่า..หากผมยังเข้าวัดนี้ จะลดตำแหน่ง
ลดเงินเดือน และสุดท้ายเขาก็ทำจริง ๆ ทำจนปี
2544 ผมย่ำแย่ถึงขนาดไม่มีเงินจ่ายค่าผ่อนบ้าน
ผ่อนรถ แถมค่าเทอมลูกก็ไม่มี หนี้สินเก่าก็ยังไม่หมด
หัวอีกล้านกว่าบาท และที่แย่งหนัก คือ ลูกสาวที่
กำลังป่วยหนัก ผมผู้เป็นพ่อแทบกลับไม่มีเงินรักษา
จนในที่สุดเขาก็ต้องตายจากผมไป จนผมเครียด..
นอนก่ายหน้าผาก ผมคิดว่า..ขึ้นเราทำงานบริษัท
ต่อไป ยังไงก็ไม่มีทางรวย แถมต้องเป็นลูกน้องเขา
ทั้งชาติ ด้วยเหตุนี้...ผมจึงตัดสินใจว่าอย่างนี้ต้อง
ลาออก แล้วมาทำธุรกิจส่วนตัว คือ ขายเงือก
ครับ แต่ขายไปก็เก็บตังค์มาทอดกฐินไป โดยไม่
เคยตกบุญนี้เลย เพราะเชื่อว่าบุญนี้จะมาพลิกชีวิต
เราได้ และที่สำคัญก็จะอธิษฐานกำกับทุกครั้งด้วย

กัลฯ ประเสริฐ และกัลฯ พิมพ์ระไพ แก้วใส คู่บุญคู่บารมี

ว่า..ให้เจอช่องทางรวย

จนกระทั่งปี 2550 ช่องทางรวยก็มาปรากฏ
ตรงหน้าครับ เนื่องจากภรรยาผมมาเจอบ่อน้ำหน้า
บ้านผมเอง จึงบังเอิญได้ขึ้นมาว่า..จะผันตัวมาทำ
ธุรกิจน้ำดื่มขาย และสุดท้ายก็กู้เงินล้านกว่าบาท
มาลงทุน แต่พอทำใหม่ ๆ ก็กิจการกลับแย่งหนักกว่า
การขายเงือกอีกครับ จนผมตัดสินใจกับภรรยา
ว่า..ขึ้นทอดกฐินปี 2554 เราจะทุ่มสุดตัวแบบสุด ๆ
ไปเลย ทั้งๆที่เราตั้งใจจะอยู่ โดยเป็นประธานกอง
ไปที่ 1 S แล้วอธิษฐานให้รวยเหลือเชื่อ และในที่สุด
ปาฏิหาริย์ก็เกิดกับผมจริงๆครับ คืออยู่ๆก็มีออเดอร์
น้ำดื่มเข้ามาวันละหมื่นกว่าลิตรแบบพรวดพราด
จนโรงงานของเราผลิตไม่ทัน แต่เนื่องจากเราไม่มี
เงินลงทุนซื้อเครื่องจักรเพิ่ม ด้วยเหตุนี้เราจึงนึกถึง
บุญจากการเป็นประธานกองกฐิน และอธิษฐาน
ขอหลวงปู่ให้ท่านช่วย พออธิษฐานไปอธิษฐานมา

สุดท้ายนี้ ผมก็อยากชวนทุกท่านมาเป็นประธาน
กองกฐินกันนะครับ เพราะบุญนี้จะมาเปลี่ยนวิกฤต
ในชีวิตให้เป็นโอกาส และพลิกชีวิตจากลูกจ้าง ให้
มาเป็นเจ้าของกิจการตัวจริงแบบผมไงครับ และที่
สำคัญผมก็อยากให้ทุกท่านได้มีโอกาสได้จารึกชื่อ
ในอาคารพระผู้ปราบมาร เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตัว
เอง และวงศ์ตระกูลครับ

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะ
ที่เคารพอย่างสูงค่ะ

ลูกชื่อ พัฒนวิศา ภัครกุลโชติ
ส่วนสามีของลูกชื่อ ปิยะ ตั้งพงษ์ เป็น
เจ้าของบริษัท ท็อปเทค เวิร์ด จำกัด
และบริษัท บีบี สตีล อินเตอร์เนชั่นแนล
จำกัด ค่ะ

หลวงพ่อกะ...ลูกเป็นคนหนึ่งที่
อยากเป็นประธานกองกฐินให้ได้สักครั้ง
หนึ่งในชีวิตค่ะ เพราะลูกรู้สึก..บุญนี้
เป็นบุญใหญ่ที่พิเศษมาก พิเศษถึงขั้นที่
จะบันดาลความสำเร็จแบบพิเศษๆ เข้า
มาสู่วิตเราได้แบบเหลือเชื่อ ดังที่ลูก
ประสบในปี 2555 ทั้งๆ ที่ปีนั้น..เป็นปีที่
เศรษฐกิจแย่ ทำให้ธุรกิจลูกขาดสภาพ
คล่องมาก แต่ลูกก็ไม่รู้เป็นอะไร คือ ทั้งๆ
ที่เงินไม่มี แต่ลูกอยากเป็นประธานกองกฐินเหลือ
เกิน ด้วยเหตุนี้...ลูกจึงตั้งผังอธิษฐานจิตว่า ขอให้
ความปรารถนานั้นสัมฤทธิ์ผล ซึ่งไม่นานต่อมาสามี
ก็เกิดอะลิร์ทอะไรขึ้นมากก็ไม่ทราบ มากมาย บริษัทให้
หนึ่งบริษัท ให้ลูกดูแลเป็นอัครรรักษ์ค่ะ และพอลูก
มาบริหารก็มีรายได้เข้าบริษัทถึง 2 M ภายในไม่กี่
เดือน จนในที่สุดก็มีเงินมาปิดกอง M สำเร็จจริงๆ
ค่ะ

แต่เรื่องยังไม่จบแค่นั้นนะสิคะ...เพราะพอปิด
กองไปได้ไม่กี่สัปดาห์ ผู้บริหารบริษัทมือใหม่อย่าง
ลูกก็มีมอเตอร์ไซด์เข้ามา 10 M อย่างเหลือเชื่อ เรียก
ว่าสวนกระแสวิกฤตเศรษฐกิจแบบพลิกโผเลยคะ
เพราะปกติเดือนนี้ของทุกปี จะเป็นช่วงโลว์ซีซั่น คือ
ถ้ามีมอเตอร์ไซด์เข้าถึงแสนบาทก็ถือว่าเก่งสุดขีดแล้ว

กัลฯ พัฒนวิศา ภัครกุลโชติ และกัลฯ ปิยะ ตั้งพงษ์ คู่บุญ
คู่บารมี

คะ แต่เรื่องตื่นเต้นที่เกิดกับลูก ก็ยังไม่ยุติเพียงแค่นี้
นะคะ เพราะภายใน 3 เดือนนั้นเอง มียอดออเดอร์
เข้ามาเพิ่มอีก รวมแล้ว 30 กว่า M เป็นประวัติการณ์
เลยคะ

และต่อจากนั้น..บุญจากการเป็นประธานกอง
กฐิน ก็ยังส่งผลต่อเนื่องอย่างรุนแรงอีกแบบติดๆ
มาจนถึงปี 2556 คือ จากเดิมลูกได้ยื่นเรื่องขอเงิน
โอดีกับธนาคารแห่งหนึ่ง เพื่อเอามาไว้ขยายธุรกิจ
ซึ่งเขาจะอนุมัติเงินให้ลูกแค่ 1.5 M เท่านั้นเอง
คะ แต่พอลูกเป็นประธานกองกฐินไปแล้ว จึงลอง
เปลี่ยนไปโอดีกับธนาคารแห่งใหม่ ปรากฏว่า..เขา

อนุญาติเงินให้ลูกโอดีมากถึง 18.5 M อย่างเหลือ
เชื่อ และพอมาถึงปีนี้..พอถึงบุญกุศลที่ลูกรอคอย
เพราะลูกยังคงติดอกติดใจกับการเป็นประธาน
กองกฐินแบบไม่เสื่อมคลาย แม้เศรษฐกิจจะแย่มากกว่า
เก่าลงไปอีก แต่ลูกก็ตั้งใจเอาเงินส่วนตัว และเงินหมุน
ในธุรกิจมาปิดกองทันทีแบบไม่รีรอที่ 1 M ค่ะ เพราะคิด
ว่า..ถ้าลูกไม่รีบเอาเงินมาทำบุญ เงินก็ต้องหมดไปทาง
อื่นอย่างรวดเร็วยุติ ดังนั้น ยิ่งเศรษฐกิจแย่เท่าไร ลูกก็
ต้องสู้ด้วยบุญมากขึ้นเท่านั้นค่ะ

สุดท้ายนี้ ลูกก็อยากชวนทุกคนให้มาเป็น
ประธานกองกฐินกันเถิดนะค่ะ ซึ่งก็ใกล้ถึงวันทอด
กฐินเต็มที่แล้ว และที่สำคัญลูกอยากให้ทุกคนมาเป็น
บุคคลในประวัติศาสตร์ มีชื่อจารึกในห้วงสว-
มณต์ ในอาคารพระผู้ปราบมารกันค่ะและท้ายที่สุด
จริงๆ ลูกกราบขอพรจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อด่วน
ด้วยค่ะ

บุญช่วยเราตลอดเวลา ๒๔ น.

แต่เพราะเราไม่เห็น...เราจึงไม่รู้...ก็เลย
เข้าใจว่าบุญไม่ช่วย เพราะสิ่งที่เราเห็นคือ
เอ๊ะ! ทำดีแล้ว ทำไมเจออุปสรรคของชีวิต
จนทำให้เราคิดว่า ทำดีได้ดีมีที่ไหน
ทำชั่วได้ดีมีถมไป เพราะเรามองเห็น
แค่ตามนุษย์ แต่ที่เรายังไม่เห็นอีกเยอะแยะ
ที่เขาแก้ไขกันอยู่ตลอดเวลาเลย
บุญเขาตามช่วยตลอดเวลา แต่เราไม่รู้
เพราะเราไม่เห็น ดังนั้นวิธีดีที่สุกก็คือ...
ทำให้มันเห็นซะ...ด้วยการหยุดกับนิ่ง

พระเทพญาณมหามุนี
22 ธันวาคม พ.ศ. 2545

www.dmc.tv

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะ
ที่เคารพอย่างสูงค่ะ

ลูกชื่อ เพ็ญเพ็ญ เพาะบุญ ส่วนสามี
ที่แสนดีของลูกชื่อ อูไร เพาะบุญ เราทั้งสอง
ทำอาชีพแปรรูปเนื้อสัตว์ (ที่ตายแล้ว) ขาย
ค่ะ ซึ่งมีชื่อกิจการว่า “กำไรเงิน” ค่ะ

หลวงพ่อกะ..ก่อนลูกเข้าวัดลูกไม่รวย
เลยคะ เรียกได้ว่าชีวิตคู่ของลูกเริ่มต้นจาก
ศูนย์จริงๆ หน้าข้าเราทั้งสองยังต้องทำงาน
หนักแบบอาบเหงื่อต่างน้ำ จนต้องผลัดกัน
ถามว่า..เหนื่อยไหมคนดีมีพี่เป็นแฟน แม่
ก่อนหน้านั้นจะขายอาหารตามสั่ง ซึ่งดู
เหมือนได้กำไรเยอะก็จริง แต่พอหักค่าน้ำนี้
แล้ว..ก็ไม่เหลืออะไร จนกระทั่งในปี 2538
ก็มีคนมาชวนลูกสร้างพระธรรมกายประจำตัว
2 องค์ ซึ่งลูกไม่มีเงินก่อนทำบุญขนาดนั้นหรอก
คะ จึงใช้วิธีทยอยบุญจนกระทั่งครบ และนับจาก
นั้นไม่นานลูกก็เลิกขายอาหาร ไม่ไ้รวยแล้วเลิก
นะคะ แต่เพราะเหนื่อยจนสภาพร่างกายสู้ไม่ไหว
จริงๆ เหนื่อยยิ่งกว่าอาชีพแล้ว จึงทำให้ลูกเปลี่ยน
มาทำอาชีพแปรรูปเนื้อสัตว์ขาย ซึ่งแรกๆ กิจการ
แย่มากคะ เพราะไม่มีลูกค้าเลย จนกระทั่งลูกมา
คิดว่า..ถึงเวลาแล้วที่เราควรจะมีเรื่องแห่งความยาก
ลำบากและฝั่จนออกไปเสียที โดยการตัดสินใจ
เป็นประธานกองกฐิน S แรกของชีวิตในปี 2545

แต่กว่าลูกจะตัดใจได้ ยากมากเลยนะคะ และ
ด้วยความยากในการตัดความตระหนี่นี้เองคะ พอ
ลูกทำบุญไปแล้ว ก็เกิดปิติซาบซ่านจนน้ำหูน้ำตา
ไหล ปลื้มยาวนานจนถึงทุกวันนี้เลยคะ และนับ
จากนั้นเอง..กิจการของลูกก็พลิกเลยคะ คือ ดีวัน

กัลฯ เพ็ญเพ็ญ และคู่บุญคู่สามี กัลฯ อูไร เพาะบุญ

ดีคืน เปลี่ยนจากเดิมที่ขายไม่ค่อยได้ กลับมีกำไร
พุ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกำไรมากถึงวันละ 2 หมื่นบาท
ทำให้ลูกสามารถเป็นประธานกองกฐินได้มากกว่า
S ทุกปี จนกระทั่งถึงปี 2551 อยู่ๆ ทั้งแม่และพี่ชาย
ของลูกเสียชีวิต ลูกก็เลยคิดว่า..อะไรๆ ก็ไม่แน่นอน
และถ้าลูกเกิดตายไปตอนนี้ เงินทองที่มีก็เอาไปไม่
ได้

ดังนั้นลูกจึงทุ่มสุดกำลังเป็นประธานกองกฐิน M
แรกของชีวิตทันที และพอทำแล้ว ก็เกิดเรื่องเหลือ
เชื่อขึ้นอีกคะ คือ กิจการของลูกดีขึ้นอีก จนลูกคิด
สอนตัวเองว่า..ขนาดทอดกฐินปีละครั้งยังส่งผล
ให้รวยรุ่งพุ่งแรงขนาดนี้ ดังนั้นลูกจะเอาเงินกำไร
ส่วนที่เป็นของลูกจำนวน 3 พันบาท หยอดกระปุก
ทำบุญกฐินทุกวันเลยคะ ซึ่งลูกทำมาต่อเนื่องเกือบ
7 ปีแล้วคะ และพอทำอย่างนี้..ทำให้กิจการของลูก

มีกำไรฟุ้งอย่างต่อเนื่อง ถึงขนาดได้เงินสดๆ เข้าร้านถึงวันละ 4 หมื่นบาทอย่างอัศจรรย์! แถมมีเงินซื้อรถไว้ใช้ในกิจการเพิ่มขึ้นเป็น 9 คัน และมีเงินซื้อรถตู้ถวายพระอาจารย์ไว้ใช้งานพระศาสนาในวัดอีก 1 คันด้วยค่ะ

หลวงพ่อดะ..... ทุกวันนี้ลูกและคนในครอบครัวมีความสุขกันมากค่ะ เพราะบุญฐานนี้ทำให้ลูกพลิกชีวิตจนมีเงินทำทุกบุญอย่างเหลือเชื่อ และที่สำคัญสามารถเป็นประธานกองกฐินระดับ M ได้ทุกปี ส่วนปีนี้..ลูกก็ปิดกองไปแล้วค่ะ แต่พอ

ไปฟังคุณอนันต์พูด ลูกก็อะลิร์ทสุดขีด คิดว่า..เป็นอย่างไรเป็นกัน เราต้องทำบุญแบบสุดๆ ไปเลย

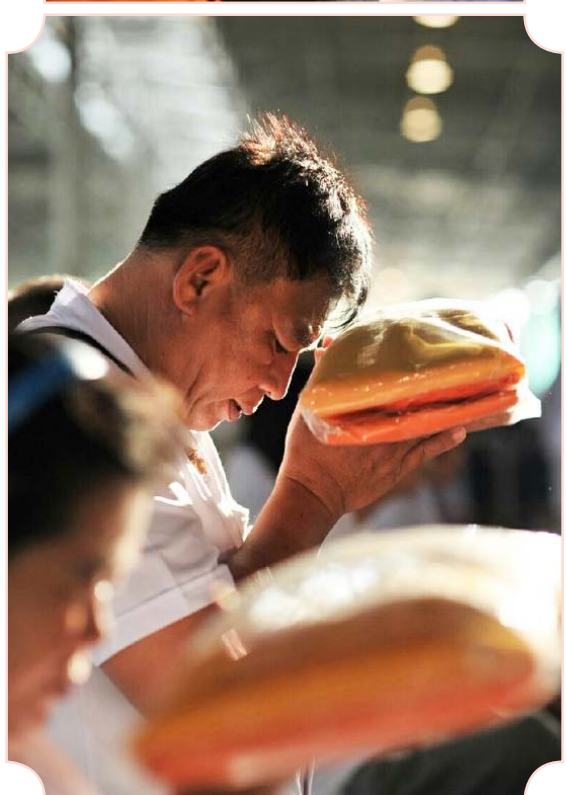
จากนั้นลูกก็ไม่รอช้ารีบไปรวบรวมทองคำมาเปลี่ยนเป็นเงิน และทำเพิ่มอีก 1 กอง รวมเป็น 2 M จนทำให้ลูกปลื้มเหลือเกินค่ะ

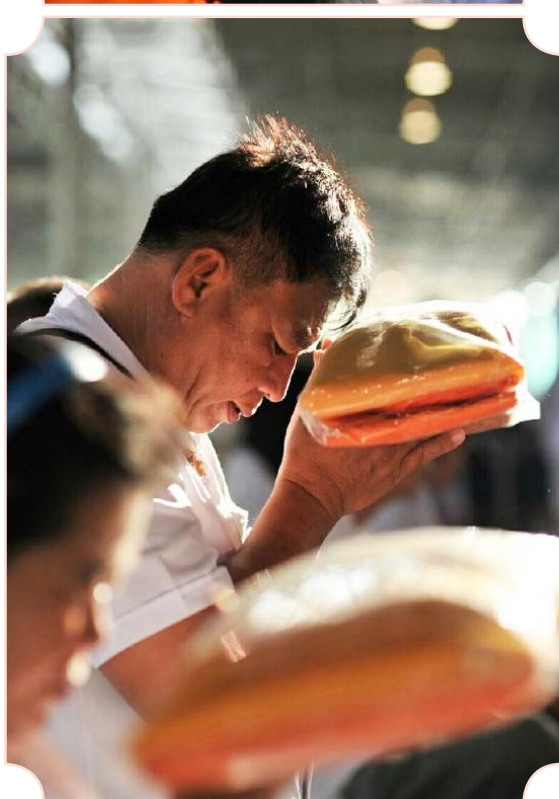
สุดท้ายนี้ ลูกขอกราบขอพรจากหลวงพ่อดะว่า..ขอให้ลูกได้เป็นประธานกองกฐินตลอดชีวิต และรวยแบบถาวร คำขायมีกำไรเงินกำไรทองเป็นอัศจรรย์ค่ะ

นิยายคินายอก!!..

ท่านสามารถติดตามข่าวสารงานบุญธรรมะดีๆ โอวาท พระธรรมเทศนา หลักคำสอน พุทธสาธุชิต ข้อคิดจากสาระธรรมที่ทุกท่านสามารถน้อมนำธรรมะไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และยังสามารถส่งต่อธรรมะดีๆ ให้เพื่อนของคุณได้ตลอดเวลา ติดตามได้ที่ [dmc.tv เรื่องราวดีๆ ที่ทำให้คุณเป็นสุขใจได้ตลอดเวลา](https://www.facebook.com/dmc072) <https://www.facebook.com/dmc072>

พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย

ภาพพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังศรัทธา

กัลฯ ลลิตภัทร เจนจบ นางวิชาฯ ปี 57

พิธีกรานกรฐิน
ณ โบสถ์วัดพระธรรมกาย

ธรรมะสอนใจ : โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ

คำถาม : การอยู่กับคนที่เขาไม่ชอบเรา ต้องทำตัวอย่างไรครับ ?

พระอาจารย์ : คุณโยม เป็นเรื่องไม่ง่าย ถ้าหากจำเป็นต้องอยู่ด้วยกันต้องอดทน ขอฝากหลักปฏิบัติเอาไว้ 4 ประการ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ไว้ ได้แก่

1. ทาน คือการให้ ให้แสดงความมีน้ำใจ โดยเริ่มจากในใจของเราเอง พยายามทำให้เรารู้สึกไม่มีปฏิกิริยากับเขา ไม่รู้สึกเป็นลบ อคติกับเขา เขาจะไม่ชอบเราเป็น เรื่องของเขา แต่เราทำใจเราเองให้กลางๆ เฉยๆ ไม่ได้ผูกโกรธ ไม่ได้เกลียด ไม่ได้ไม่ชอบหน้า ทำใจสบายๆ แล้วถ้าเกิดทำให้เรารู้สึกดีกับเขานิดๆ ยิ่งดีใหญ่ แล้วมีอะไรก็แบ่งปันกันไปมีน้ำใจเรื่อยๆ จากใจเรา สุดท้ายจะสื่อถึงใจเขา

2. ปิยวาจา ให้พูดดีๆ สังเกตน้ำเสียงเราเอง ว่าอย่าไปแข็งกระด้าง มันจะเป็นไปเองโดยไม่รู้ตัว พอรู้สึกว่าเขาไม่ชอบเรา เราก็เวลาจะพูดกับเขาก็จะรู้สึกว่าไม่ค่อยชอบขึ้นมาบ้าง ก็เลยไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้น เราต้องสังเกตน้ำเสียงให้มีความนุ่มนวล พูดจาให้เกียรติ อย่างนี้นั่นไม่เต็มเชื่อ แต่จะค่อยๆ ดับไฟ

3. อดทนอดกลั้น ทำตนเป็นประโยชน์ ถ้าเราเป็นคนที่มีประโยชน์กับเขา ความรู้สึกไม่ชอบของเขาจะลดลง เช่น อยู่ในครอบครัวเดียวกัน บ้านเดียวกัน อาจจะเป็นญาติพี่น้องของฝ่ายสามีหรือภรรยาก็ตาม เขาอาจจะไม่ชอบหน้าเรา แต่ถ้าเกิดเราเป็นคนมีประโยชน์ ทำงานทำการ มีฐานะ มี

ทรัพย์สิน หารายได้เข้าครอบครองได้ เขาต้องฟังเราในบางอย่าง ความรู้สึกเกรงใจ ความรู้สึกดี จะค่อยๆ เกิดขึ้นมา เพราะฉะนั้นเราเองอย่าเป็นคนที่มีไรค่า ต้องทำตัวเองให้เป็นคนมีค่า

4. สมนัตตตา ได้แก่ การวางตัวเหมาะสมกับฐานะบทบาทอย่างสม่ำเสมอ อ่อนเกินไปก็ไม่ได้ ทำตัวต่ำเกินไป เขาชมตายเลย มันต้องพอดีๆ สูงเกินไปก็เป็นทีที่หมั่นไส้ ต้องพอดีๆ สุดท้ายแล้วความเกรงใจจะเกิดขึ้น ให้ครบทั้ง 4 ข้อ แล้วเราจะคลี่คลายปัญหาทั้งหมดได้แน่นอน จะกลับกลายเป็นคนที่เขาทั้งรักและเกรงใจ แม้จะใช้เวลาบ้างก็ตาม อดทน สำเร็จแน่

ข้อมูลจาก

<https://www.facebook.com/ThanavuddhoStory>

ทำไม..ดื่มสุราจึงบาป?

ธรรมะสอนใจ : โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ

คำถาม : กระผมสงสัยเรื่องสุราครับ
ทำไมเราดื่มสุราจึงบาปครับ?

พระอาจารย์ : คงจะคิดว่า เงินก็ของเรา
ปากก็ของเรา ท้องก็ของเรา แล้วทำไม
เราไปซื้อเหล้ามาดื่มจึงต้องบาปด้วย
คงจะเป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้ไปปล้น
ไปแย่ง ไปชิง ไปลักใครมาสักหน่อย
ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ทำไมถึงบาป
เราต้องเข้าใจก่อนว่า การจะบาปหรือ
ไม่บาปมันอยู่ที่ใจของเรา สภาพใจ
เมื่อไหร่ใจหมองบาปก็จะเกิดขึ้น หรือบาป
เกิดขึ้นทำให้ใจหมองนั่นเอง มันเนื่องกัน การดื่ม
สุรา ทันทีที่ดื่ม นิ่งดื่มอยู่คนเดียวบนเกาะร้างกลาง
ทะเลก็ตาม ท่านพบว่าเมื่อสุราเข้าปากแล้ว มัน
ทำให้ใจหมอง บาปจะไหลมาห่อหุ้ม คลุม เคลือบ
เอิบ อาบ ซึม ซาบใจ มันจึงบาป

มันไม่ได้อยู่ที่ว่าใครบัญญัติ พระพุทธเจ้า
บัญญัติว่าบาปมันถึงต้องบาป ไม่ใช่ซะ มันเป็น
กระบวนการธรรมชาติ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพียง
แต่ไปพบความจริงตรงนี้ เหมือนกับตัวของเราอยู่
บนเกาะร้าง ถ้าเกิดเราเอามือถือเชือดคอฆ่าตัวตาย
ถามว่าบาปไหม ก็ชีวิตของเรา ไม่ได้ทำให้ใคร
เดือดร้อน ตอบว่าบาป เหมือนการฆ่าคน แม้จะฆ่า
ตัวเองก็ตาม มันไม่ใช่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนหรือ
ไม่เดือดร้อน แต่มันอยู่ที่ใจของเรา ใจหมองเมื่อไหร่
บาปก็เกิดขึ้นเมื่อนั้น สุราเมื่อดื่มแล้วทำให้สติเรา
เองขาดไป บาปอกุศลจะหุ้มห่อใจ บาปมันเกิดขึ้น
มาตอนนี้

ข้อมูลจาก

<https://www.facebook.com/ThanavuddhoStory>

รับรู้เรื่องโกหกแล้วช่วยปกปิด

ธรรมะสอนใจ : โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ

คำถาม : ดิฉันทำผิดศีล 5 เรื่องมุสา คือไปรับรู้เรื่องโกหกของน้องชายและช่วยปกปิด คือน้องชายดิฉันคบผู้หญิง 2 คน พร้อมกัน ดิฉันรู้เห็นทุกอย่างโดยที่ไม่สามารถทำอะไรได้เลย แบบนี้ดิฉันจะผิดศีลหรือเปล่าคะ ดิฉันกลัวเวรกรรมตามทันแล้วต้องเจอเรื่องแบบที่ผู้หญิงสองคนนั้นเจอ ?

พระอาจารย์ : คุณโยม เราเองไม่ใช่ว่าต้องพูดทุกเรื่องที่รู้ วาจาสุภาสิตที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ตรัสไว้ ต้องประกอบด้วย องค์ 5 คือ

1. เรื่องนั้นเป็นเรื่องจริง ถ้าโกหกก็จบ ใช้ไม่ได้
2. เป็นเรื่องมีประโยชน์ จริงแต่ไม่มีประโยชน์ก็ไม่พูด
3. ต้องพูดด้วยจิตเมตตา ด้วยความหวังดีปรารถนาดีจริงๆ
4. พูดด้วยคำพูดที่ไพเราะ เข้าหูคนฟัง
5. พูดถูกกาลเทศะ

ถ้าในกรณีนี้คุณโยมเห็นว่าพูดไปแล้วไม่มี

ประโยชน์ รังไม่ได้ พูดไปแล้วเขาก็ทะเลาะกันแตกแยกกันมากขึ้น เราบางทีก็ได้แต่วางอุเบกขา พรหมวิหารธรรมถึงต้องมี 4 ข้อไง ไม่ใช่มีแค่เมตตา กรุณา ต้องมีมุทิตาและอุเบกขาด้วย ถ้าเราเองไม่ได้มีส่วนในการสนับสนุน ไม่ได้มีใจยินดีด้วยเลย เราก็ไม่เกี่ยว เป็นเรื่องของคนคู่กรณี

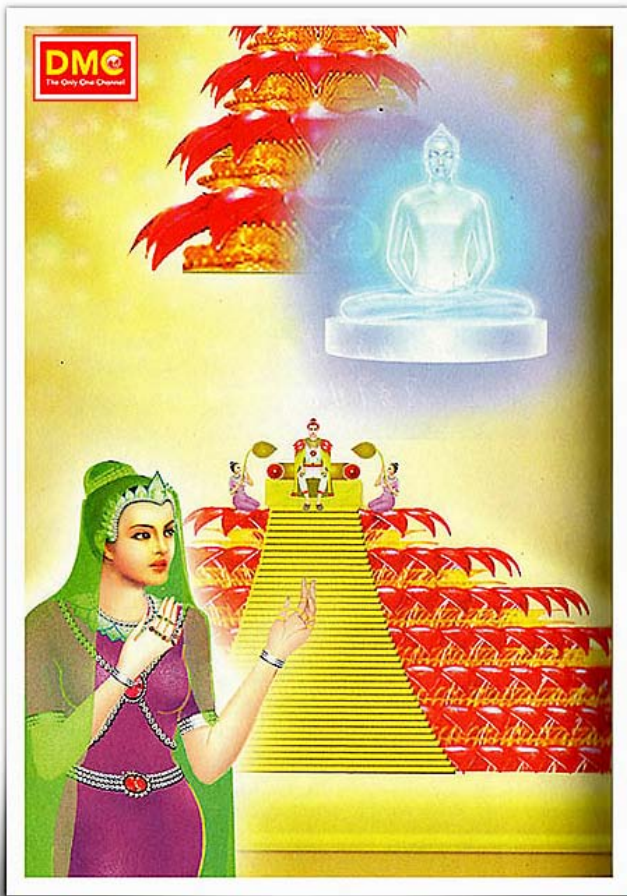
ข้อมูลจาก

<https://www.facebook.com/ThanavuddhoStory>

ความดีสากล 5 ข้อ

1. รักสะอาด - ใจสะอาด
2. รักระเบียบ - ใจสบาย
3. มีความสุภาพ - ใจนุ่มนวล
4. ตรงเวลา - ใจรั้งเวล
5. มีใจตั้งมั่น - ใจเป็นสมาธิ ใจรวมเป็นหนึ่ง

การกระทำต่างๆ ไม่ว่าจะดีหรือร้ายล้วนเป็นผลมาจากความคิดทั้งสิ้น การกระทำที่ถูกต้องมาจากความคิดที่ดีเป็นกุศล การกระทำที่ไม่ถูกต้องมาจากความคิดที่ไม่ดี ดังนั้นความคิดจึงเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงก่อนสิ่งอื่น การปฏิบัติธรรมเป็นการพัฒนาความคิดให้สมบูรณ์ขึ้น โดยเฉพาะความคิดที่จะปรารถนาความเพียรนั่งสมาธิ ให้ต่อเนื่องจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย เป็นความคิดที่ประเสริฐสุด ต้องอาศัยความต่อเนื่องความสม่ำเสมอและความเพียร ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิบัติธรรม

เมื่อเราได้ปฏิบัติธรรม อย่างน้อยที่สุดจะส่งผลให้เกิดความคิดที่เป็นระเบียบ มีพลังแห่งการ

สร้างสวรรค์อย่างไม่รู้หมดสิ้น การนั่งสมาธิทุกๆ วัน จะทำให้ใจเราสงบเยือกเย็น มีความสุขความเบิกบาน เป็นการเพิ่มพลังชีวิตให้กับตัวของเราเอง เมื่อทำใจให้หยุดให้นิ่งมากเข้าจนถูกส่วนแล้ว จะเข้าถึงพระธรรมกายที่ใสสว่าง ซึ่งเป็นที่พึ่ง เป็นหลักประกันของชีวิตตลอดไป

มีวาระพระบาลีใน มหาปทานสูตร ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ครั้นนั้น พระวิปัสสีพุทธเจ้าผู้เสด็จหลีกออกเร้นอยู่ในที่ลับ ได้ทรงพระปริวิตกเช่นนั้นว่า โลกนี้ถึงความยาก ย่อมเกิด แก่ ตาย และเวียนตายเวียนเกิดไม่รู้จบ ก็บุคคลไม่รู้ชัดถึงอุบายเครื่องพ้นทุกข์ คือ ขราและมรณะ การพ้นทุกข์ คือขราและมรณะนี้ จักปรากฏแต่เมื่อไร”

พระพุทธเจ้าของเราทุกๆ พระองค์ ในสมัยที่ยังเป็นพระบรมโพธิสัตว์อยู่ ไม่ว่าจะเกิดมากี่ภพกี่ชาติก็ตาม ล้วนแต่แสวงหาทางพ้นทุกข์ แสวงหาความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ด้วยกันทั้งสิ้น ท่านพยายามที่จะชำระกาย วาจา ใจให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ด้วยการให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา บำเพ็ญบารมีทั้ง ๓๐ ทศ ให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ เพราะท่านมองเห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญของชีวิต คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลงที่ทำให้กาย วาจา ใจ ธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ของท่านไม่บริสุทธิ์ เมื่อไม่บริสุทธิ์ ก็เสวยสุขได้ไม่เต็มที่ จิตที่ยังมีความโลภ ความโกรธ ความหลงอยู่ จึงเป็นจิตที่มีความหิวกระหาย เปรี้ยวร้อน และความมืดมนอยู่ตลอดเวลา มีความพร่องอยู่เป็นนิตย์ มีความกระสับกระส่าย หุนหุนวาย มีความไม่รู้ ไม่รู้ว่าชีวิตคืออะไร เป้าหมายและสาระแก่นสารคืออะไร

การแสวงหาสิ่งที่เป็นแก่นสารนั้น เป็นสิ่งที่บัณฑิตผู้รู้ทั้งหลาย ล้วนทำเป็นแบบอย่างอันดีงาม เมื่อทำอย่างนี้สม่ำเสมอจนเป็นวัฒนธรรมอันดีงามแล้ว ภาพแห่งความดีนั้นจะแผ่ขยายไปสู่จิตใจของชาวโลก สังคมจะมีแต่สันติสุข เพราะทุกคนมีบุญเก่าสั่งสมมาดีแล้ว บุญเก่าจะปกป้องตักเตือนและมีการกล่าวนมิตรคอยแนะนำ เมื่อเห็นภาพแห่งความดีนั้น ก็ย่อมจะบำเพ็ญกุศลให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ดังเรื่องของหญิงสาวคนหนึ่ง เมื่อเห็นภาพของพระภิกษุแล้วเกิดศรัทธา ได้สร้างบุญกุศลไว้ จึงได้รับความสุขความสมปรารถนา ดังเรื่องในอดีตว่า

* พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ณ กรุงพาราณสี ในเวลาเช้า ภิกษุหลายรูปนุ่งห่มเรียบร้อยแล้ว ถือบาตรและจีวรเข้าไปบิณฑบาตยังกรุงพาราณสี ภิกษุเหล่านั้นได้เดินเข้าไปใกล้ประตูเรือนของพราหมณ์ผู้หนึ่งในเรือนหลังนี้มีธิดาของพราหมณ์ชื่อ เปสการี กำลังนั่งอยู่กับมารดาใกล้กับประตูเรือน ได้เห็นภิกษุเหล่านั้นกำลังเดินผ่านไป จึงถามมารดาว่า “นักบวชเหล่านี้ ยังหนุ่มยังแน่นอยู่ในปฐมวัย มีวรรณะผ่องใส น่ารักน่าชม ชะรอยจะสูญเสียอะไรบางอย่างกระมัง เหตุไรหนอจึงพากันบวชในวัยนี้ได้”

มารดาพูดกับธิดาว่า “ลูกเอ๋ย มีโอรสเจ้าศากยะออกผนวชจากราชตระกูลศากยวงศ์ และได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นในโลก พระองค์แสดงธรรมทั้งดงามในเบื้องต้น ในท่ามกลาง และในเบื้องปลาย ทรงประกาศพรหมจรรย์พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะ บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง นักบวชเหล่านี้ฟังธรรมของพระองค์แล้ว ก็พากันออกบวชตาม”

สมัยนั้น อุบาสกผู้หนึ่งได้บรรลุนิพพาน และมีความรู้แจ่มแจ้งในคำสอนของพระพุทธองค์ กำลังเดินผ่านไป ได้ยินคำสนทนานั้น จึงเข้าไปหาสตรีทั้ง

สอง ขณะนั้นพราหมณ์ก็กล่าวกับอุบาสกผู้นั้นว่า “ท่านอุบาสก เดียวนี้กุลบุตรจำนวนมากสละโศกสมบัติ สละเครื่องญาติ พากันออกบวชในศาสนาของพระศาสดา กุลบุตรเหล่านั้นเห็นอำนาจประโยชน์อะไรหนอ จึงพากันบวช” อุบาสกฟังคำนั้นแล้วก็กล่าวว่า “เพราะท่านเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นโทษในกามทั้งหลาย เห็นอานิสงส์ในการบรรพชา” แล้วอุบาสกก็ได้พรรณนาคุณของพระรัตนตรัย และได้ประกาศคุณานิสงส์ ๕ ประการทั้งปัจจุบันและในสัมปรายภพ ขยายความตามสมควรแก่กำลังความรู้ของตนโดยพิสดาร

ธิดาของพราหมณ์จึงถามอุบาสกว่า “แม้เราก็สามารถตั้งอยู่ในสภาวะและศีล แล้วบรรลุนิพพานวิเศษที่ท่านกล่าวได้หรือ” อุบาสกสนับสนุนว่า “ธรรมเหล่านี้พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสสอนทั่วไปแก่คนทุกๆ คน ทำไมท่านจะไม่สามารถทำได้เล่า” แล้วได้บอกสภาวะและศีลแก่นาง ธิดาพราหมณ์ก็รับสภาวะและสมาทานศีล แล้วจึงถามต่อไปอีกว่า “กิจที่ควรทำยิ่งกว่านี้มีอีกไหม” อุบาสกรู้ว่านางคงเป็นผู้มีบุญและมีอุปนิสัยในทางธรรม จึงบอกกัมมัฏฐานคืออาการ ๓๒ ให้นาง และแนะนำสูงขึ้นไปจนถึงบอกทางวิปัสสนาอันเป็นไตรลักษณ์ มีความไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตาในขั้น ๕ แล้วก็จากไป

ธิดาของพราหมณ์สนใจทุกถ้อยคำที่อุบาสกกล่าว มีจิตมั่นคง ใส่ใจปฏิบัตินิพพาน เริ่มตั้งวิปัสสนา ไม่นานนักก็ตั้งอยู่ในโสดาปัตติผล สมัยต่อมา เมื่อนางละโลกไปบังเกิดเป็นบริจาริกาของท้าวสักกเทวราช รุ่งเรืองด้วยอิสริยยศอันยิ่งใหญ่ มีรัศมีสว่างไสวมาก และมีนางฟ้าบริวารถึงแสนหนึ่ง ท้าวสักกเทวราชเห็นเทพธิดาแล้วก็เกิดปีติอัศจรรย์ใจ จึงตรัสถามถึงบุพกรรมที่นางทำว่า “วิมานนี้ดูน่ารัก มีรัศมีสว่างรุ่งโรจน์ มีเสาแก้วไพฑูรย์ เนรมิตไว้ดีแล้ว ต้นไม้ทองทั้งหลายปกคลุมโดยรอบ นางอัปสรเหล่านี้จำนวนแสนหนึ่ง เกิดอยู่แล้วในที่นั้น ด้วยกุศลกรรมของท่านผู้มีมัยดียิ่งใหญ่สวยงาม รัศมี

กายก็เปล่งประกายสว่างไสว ช่มรัศมีของเหล่า เทวดาที่มากเกิดก่อนๆ ดวงจันทร์เป็นราชาแห่ง ดวงดาว รุ่งโรจน์ข่มหมู่ดาว ฉันทิด ตัวท่านก็รุ่งเรือง อยู่ด้วยยศและอภิปไตย ช่มเทพอัปสรหมู่อื่นฉันนั้น ดูก่อนเทพธิดาผู้มีพักตร์ชวณพิศ ตัวท่านมาจาก ไหน จึงมาถึงภพนี้ของเรา พวกเราทุกองค์ไม่อึดไม่ เบื่อด้วยการได้ทัศนาท่านเลย เหมือนทวยเทพชั้น ไตรทศพร้อมด้วยองค์อินทร์ ไม่อึดด้วยการเห็นองค์ พระพรหม ฉะนั้น”

ท้าวสักกจอมทวยเทพตรัสถามเทพธิดาอย่าง นั้นแล้ว เมื่อเทพธิดาจะประกาศความนั้นจึงกล่าว ว่า “ข้าแต่ท่านท้าวสักกะ ราชธานีของแคว้นกาสิมี อยู่ ชื่อว่าพาราณสี ข้าพระบาทเกิดในราชธานีนั้น มีชื่อว่า เปสการี ข้าพระบาทมีใจเลื่อมใสในพระ- รัตนตรัย มีความเชื่อมั่นโดยส่วนเดียว ไม่สงสัย ในพระพุทธรเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ รักษา ลิกขาบทไม่ขาดไม่ทะลุ ไม่ต่างพร้อย เมื่อบรรลु โสดาปัตติผลแล้ว ก็เป็นผู้แน่นอนในธรรม คือการ ตรัสรู้ธรรม ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน”

ท้าวสักกะเมื่อได้ฟังเช่นนั้นก็ชื่นชมยินดี เมื่อ จะทรงอนุโมทนาในบุญสมบัติและทิพยสมบัติของ นาง จึงตรัสว่า “ดูก่อนเทพธิดา ผู้มีใจเลื่อมใส มี ความเชื่อมั่นโดยส่วนเดียว ไม่สงสัยในพระพุทธรเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ รักษาสิกขาบทไม่บกพร่อง บรรลุผลแล้ว เป็นผู้แน่นอนในเส้นทางธรรม คือการ ตรัสรู้อันประเสริฐ เราขอแสดงความยินดีในสมบัติ ของเจ้า และการมาดีของเจ้า” ต่อมาท้าวสักกเทว- ราชได้ตรัสบอกเรื่องนั้นกับพระมหาโมคคัลลาน- เถระทวารบ พระเถระจึงกราบทูลพระผู้มีพระภาค- เจ้า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทำเรื่องนั้นให้เป็นเหตุ เพื่อยังประโยชน์แก่หมู่สัตว์ จึงทรงแสดงธรรมแก่ บริษัทที่มาประชุมกัน เทศนานั้นได้เกิดประโยชน์ แก่สัตว์โลก พร้อมทั้งเทวโลกจะนับจะประมาณ มิได้

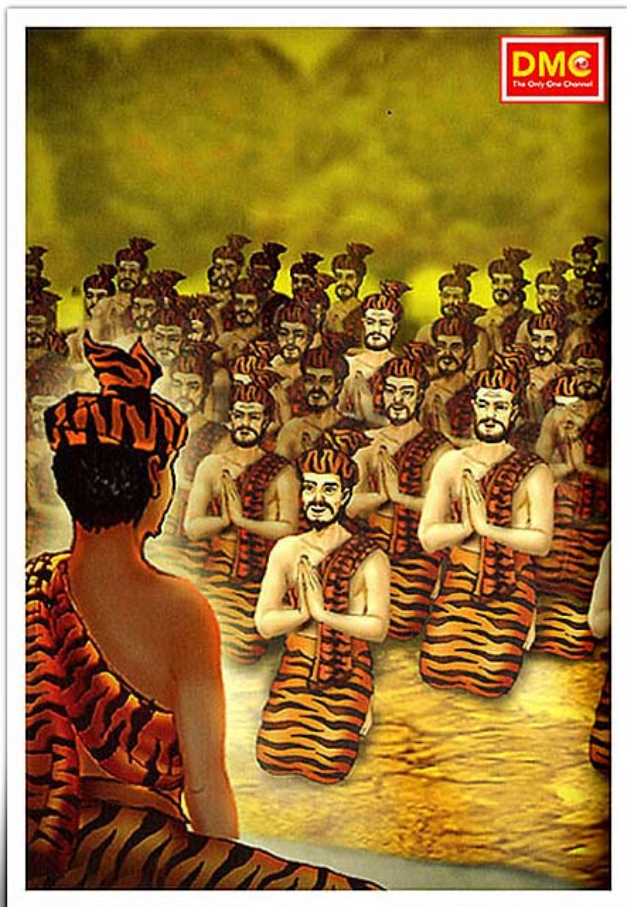
เราจะเห็นว่า เทพธิดานั้นได้สมบัติมากมาย มหาศาล รุ่งเรืองด้วยรัศมีแห่งกาย ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะเมื่อเห็นเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ถูกคิด ก็มี ปัญญาซักถามผู้รู้ ไม่เพียงแค่งสงสัยแล้วก็เก็บไว้ในใจเท่านั้น เมื่อได้ผู้รู้แนะนำแล้วก็ทำตามอย่าง ไม่มีข้อแม้เงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น เป็นนักสร้างบารมี ที่เป็นแบบอย่างแก่เราได้ พวกเราเป็นนักสร้าง บารมี มีพระนิพพานเป็นเป้าหมาย แม้ความตาย อาจพรากชีวิตของเราไป แต่มีอาจพรากหัวใจของ นักรบกองทัพนครได้ ซึ่งแม้ตายไป ก็มีดวงเวิ่นจาก การสร้างบารมี ขึ้นชื่อนักสร้างบารมีแล้ว ย่อม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น เพราะชีวิตของนัก สร้างบารมีเป็นชีวิตที่ทรงคุณค่า และมีความหมาย อย่างยิ่ง

ใครเกิดมาแม้จะมีอายุยืนถึง ๑๐๐ ปี สมบูรณ์ ไปด้วยโภคทรัพย์สมบัติก็ตาม แต่ไม่มีโอกาส สร้างบารมี ไม่มีโอกาสปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงธรรม ชีวิตของบุคคลนั้นก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร แค่มียุ ยืน แค่มีสมาบัติใช้เท่านั้น เพราะฉะนั้นอย่าให้อะไร มาเป็นอุปสรรค เป็นข้อแม้ข้ออ้างหรือเงื่อนไขใน การทำความดี นั่งสมาธิเจริญภาวนา เพื่อเข้าไปถึง สรรณะภายในได้ ถ้าหากเรายังไม่ถึงสภาวะภายใน หรือเข้าถึงแล้วยังไม่มั่นคง ชีวิตเราก็ยังไม่ปลอดภัย เราจะต้องปรารภความเพียร หมั่นทำใจหยุดใจ นิ่ง จนเข้าไปถึงธรรมภายใน ให้ได้มั่นคงจนเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันได้เมื่อไร เมื่อนั้นเราจะมี ความ สุขสมปรารถนาอย่างแท้จริง

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๔๘ หน้า ๑๔๕

สัญญาแห่งความเลื่อมใส

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี

พระรัตนตรัย คือ พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ สามอย่างนี้เป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุด เมื่อนึกถึงแล้วจะทำให้ใจบริสุทธิ์ มีความสุข สดชื่น เบิกบาน เป็นสรวงสวรรค์ของมวลมนุษยชาติ เพราะการที่เราต้องเกิดในมาแต่ละภพแต่ละชาติ ก็เพื่อแสวงหารัตนะทั้งสามนี้เท่านั้น แต่ถ้าเรามัวไปแสวงหาจากนอกตัวก็จะมีวันพบ เพราะฉะนั้น ให้เราได้นึกน้อมใจกลับมาเพื่อแสวงหาสรวง อันเป็นสิ่งที่แท้จริง ที่อยู่ในตัวของเราทุกคน

ในการเจริญพุทธานุสติ โดยมีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ มีพระแก้วใสเป็นตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ มีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ ปิดประตูอบายภูมิทีเดียว เพราะอานุภาพแห่งการเจริญ

พุทธานุสติ ระลึกถึงผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว อย่าง เป็นชีวิตจิตใจ ในทุกอิริยาบถทั้งยืน เดิน นั่ง นอน จนกระทั่งท่านมาปรากฏอยู่ในกลางใจของเรา และติดอยู่ตลอดเวลา มีอานุภาพที่ไม่มีประมาณ ปิดประตูอบายได้ เพราะใจจะผ่องใส ไม่เศร้าหมอง มีสุดที่เป็นที่ไป หลังจากละโลกไปแล้ว เราจะมีกายใหม่ เป็นกายทิพย์ที่สวยงาม มีรัศมีสว่างไสว มีสมบัติอันเป็นทิพย์ มีวิมานอยู่ในสวรรค์ มีบริวารเกิดขึ้นมากมาย หรือถ้าปรารถนาจะไปบังเกิดในพรหมโลก ก็สามารถไปได้

มีพุทธภาชิตที่ปรากฏใน สุกตติเถราปทาน ตอนหนึ่งว่า

“ท่านจงเจริญพุทธานุสติ อันยอดเยี่ยมกว่าภavanaทั้งหลาย ท่านเจริญพุทธานุสตินี้แล้ว จักยังใจให้เต็มได้”

ในอดีต มีพระอรหันต์รูปหนึ่งชื่อ รโหสฺสญาณเถระ ท่านเป็นพระสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ตั้งแต่ ๗ ขวบ เป็นสุชาปฏิบัติปฏิบัติปาฏิญญา คือผู้ที่ปฏิบัติได้สะดวก ตรัสรู้ได้รวดเร็ว แม้มีอายุเพียง ๗ ขวบเท่านั้น ก็ได้บรรลุคุณวิเศษ มีอภิญญา ๖ คือ มีหุทิพย์ ตาทิพย์ ระลึกชาติได้ รู้วาระจิต มีอิทธิฤทธิ์ ทำอภิสวะให้สิ้นได้ และถึงพร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณ ๔ คือ มีปัญญาแตกฉานในอรรถ ในธรรม ในภาษา และในปฏิภาณไหวพริบ

เป็นธรรมดาของพระอรหันต์ทั้งหลาย เมื่อท่านได้บรรลุอรหัตผลแล้ว ท่านจะระลึกชาติหนหลัง ที่เรียกว่าบุพเพนิวาสานุสติญาณ ย้อนไปดูประวัติการสร้างบารมีของท่านเอง เมื่อพบเห็นวาทะแต่ละภพ แต่ละชาติ ท่านได้ทุ่มเทสร้างบารมีอย่างเต็มที่ ก็จะทำให้เกิดความปีติปราโมทย์ใจ

* พระโสดาบันได้เล่าเรื่องในอดีตชาติของท่านไว้ว่า ทุกชาติที่ผ่านมา ท่านได้บำเพ็ญกุศลไว้มากมาย ได้พบกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาหลายพระองค์ อีกทั้งมีความเลื่อมใสเป็นอย่างยิ่งในพระพุทธรูป ท่านจะระลึกนึกถึงพระพุทธรูปเป็นอารมณ์อยู่เสมอ มีใจผูกพันกับพระรัตนตรัยตลอดเวลา ได้สั่งสมมหากุศลด้วยการเจริญ พุทธานุสติ ทำให้ท่านมีอุปนิสัยแห่งการบรรลุธรรมผลนิพพาน

ในชาติหนึ่ง ท่านได้ไปเกิดในยุคที่ไม่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นที่เรียกว่า “กาลวิบัติ” คือช่วงเวลาที่ว่างจากพระพุทธรูปศาสนา ไม่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมาอุบัติในโลก มนุษย์ในยุคนั้นจึงหมดโอกาสได้รู้จักพระพุทธรูปศาสนา มิได้รับรสแห่งพระสัทธรรม ถ้าใครไปเกิดในยุคนั้น ก็เท่ากับว่าเกิดมาเปล่าประโยชน์ หาแก่นสารสาระอันแท้จริงในชีวิตไม่ได้

ในสมัยนั้น ท่านได้เกิดในตระกูลของพราหมณ์ ในเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองแห่งหนึ่ง ครั้นเจริญวัยขึ้นก็ได้ศึกษาศิลปวิทยาจนประสบความสำเร็จ แต่เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่สั่งสมบุญเก่ามาดี จึงมีดวงปัญญามองเห็นว่าความรู้ที่ตนมีอยู่นั้น หาแก่นสารอะไรไม่ได้ แล้วยังเป็นทางมาแห่งบาปอกุศล ยากที่จะประกอบอาชีพให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ได้

ท่านจึงได้สละเพศฆราวาส ออกบวชเป็นฤๅษีอยู่ในป่าหิมพานต์ เมื่อบวชแล้ว ก็เป็นผู้มักน้อยสันโดษ ประพฤติพรหมจรรย์ จนมีผู้ศรัทธาเลื่อมใสมาขอเป็นลูกศิษย์ มีบริวารถึง ๓,๐๐๐ คน ออกบวชตามเป็นฤๅษีอยู่ในสำนักของท่าน ตั้งอาศรมอยู่ใกล้ภูเขาเวสสะ เป็นยอดเขาที่สูงรองมาจากภูเขาคิเมวันต์ ซึ่งนักพรตในยุคนั้น ถือว่าเป็นภูเขาที่เป็นสัปปายะที่สุด

ท่านฤๅษีได้สั่งสอนศิษย์เหล่านั้นอยู่นานถึง

๓,๐๐๐ ปี แต่ก็ยังไม่ทราบถึง สรรณะอันแท้จริง ท่านจึงคิดว่า “เราเป็นอาจารย์ของศิษย์เหล่านี้ เป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในฐานะที่ควรแก่การเคารพกราบไหว้ แต่น่าเสียดใจที่เราไม่มีอาจารย์ แม้ที่พึ่งที่แท้จริงของเรา ก็ไม่มี”

คิดดังนี้แล้ว ก็เกิดความละอายใจ จึงได้เรียกประชุมศิษย์ทั้งหมด แล้วกล่าวกับศิษย์ทั้ง ๓,๐๐๐ ว่า “ท่านทั้งหลายอาศัยเราเป็นอาจารย์ แต่เราไม่อาจแนะนำหนทางหลุดพ้นให้แก่ท่านทั้งหลาย เราไม่ทราบถึงการบรรลุธรรมอันสูงสุด ขอให้ท่านทั้งหลายจงอย่าได้เป็นผู้ประมาท” แล้วท่านก็รู้สึกละอายใจตนเอง ที่ชีวิตไม่มีแก่นสาร แม้ศิษย์ทั้งหลายก็ไม่มีใครรู้ ว่าอะไรคือสาระที่แท้จริง ดังนั้นท่านจึงปลื้มใจ โดยหาที่สงบเพื่อปรารภความเพียรอยู่เพียงลำพัง

ในขณะนั้นเองบุญเก่าส่งผลตามมาทัน ได้กระตุ้นเตือนจิตสำนึกของท่านให้ระลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเนื่องจากในอดีตชาติ ท่านได้เคยเจริญพุทธานุสติเนื่องนิจ แม้มาเกิดในยุคที่ไม่มีพระพุทธรูปก็ตาม แต่ท่านก็นึกขึ้นมาได้ แล้วทำจิตของตนให้เลื่อมใสในพระญาณของพระทศพล เกิดความปีติ มีใจผ่องใส นึกถึงพระพุทธรูปเอาไว้ในใจ โดยทำความรู้สึกคล้ายกับว่า ได้นั่งอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระบรมศาสดา ท่านนั่งขัดสมาธิคู้บัลลังก์ อยู่บนอาสนะที่ปูลาดด้วยใบไม้ ทำความเพียรไม่เลิกรา จนกระทั่งสิ้นชีวิตอยู่ในอิริยาบถนั้นเอง

ด้วยอานุภาพแห่งใจที่ผ่องใส ไม่เศร้าหมองเมื่อละโลกแล้ว จึงไปบังเกิดในพรหมโลก สมกับที่พระพุทธรูปได้ตรัสว่า

“จิตเต อสงักสิญฺเฐ สุกติ ปาฏิกฺขา”
เมื่อจิตผ่องใสไม่เศร้าหมอง บุคคลพึงหวังสุคติได้

ด้วยอานิสงส์ที่ท่านได้ระลึกถึงพระพุทธเจ้า มี
พระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ ในกัปที่ ๓๑ แต่กับนี้ ไม่
เคยรู้จักทุกขเลย คือไม่เคยตกไปสู่อบายภูมิ ไม่เกิด
เป็นสัตว์นรก เปรต อสุรกาย และสัตว์เดียรัจฉาน
ในกัปที่ ๒๗ ที่ผ่านมา ท่านได้เกิดเป็นพระเจ้า
จักรพรรดิผู้สมบูรณ์ด้วยรัตนะ ๗ ประการทีเดียว

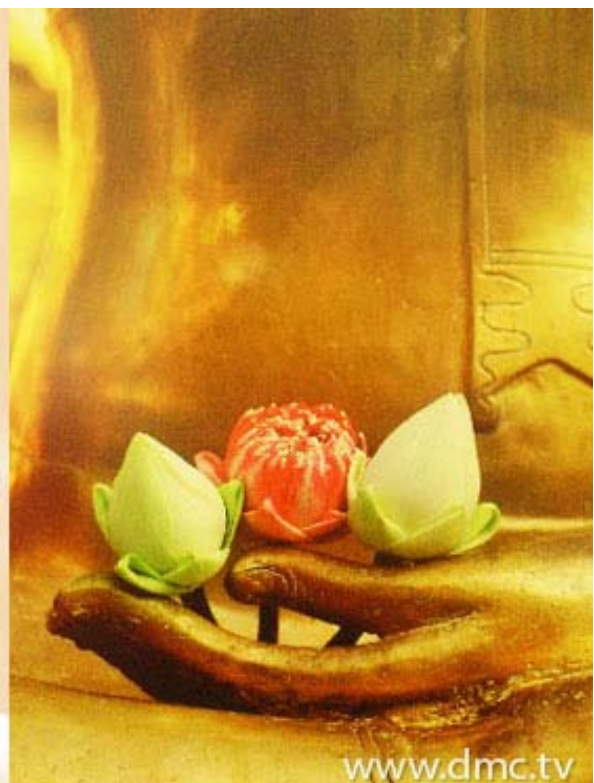
ในภพชาติสุดท้าย ในสมัยของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าของเรา ท่านเกิดในตระกูลสูง ที่มีความ
พร้อมด้วยโภคทรัพย์สมบัติ พออายุได้ ๗
ขวบ บุญเก่าก็มาเตือนและสอนตัวเองได้ว่า สิ่งทั้ง
หลายในโลกล้วนไม่เป็นสาระ ไม่เป็นแก่นสาร เกิด
ความเบื่อหน่ายในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส จึงได้
ออกบวช และในขณะที่พระอุปัชฌาย์เฝ้าเฝ้ามิดโณ
จรดที่ปลายผม พระโอสถัญญิกก็ได้บรรลุปะเป็นพระ-
อรหันต์ทันที

ดังนั้น การเจริญพุทธานุสติจึงมีอานิสงส์

มาก เป็นเหตุให้บรรลุมรรคผลนิพพานตั้งแต่เยาว์
วัย ถ้าหากใครระลึกถึงพระพุทธเจ้าเอาไว้ในใจอยู่
เสมอ ใจจะผ่องใส ปิดประตูอบายภูมิได้ ละโลกก็
ไปสู่สุคติ เมื่อถึงคราวต้องมาเกิดในเมืองมนุษย์ จะ
เกิดในตระกูลที่ดี มีโภคทรัพย์สมบัติเพียบพร้อม
บริบูรณ์ ดังนี้

การนึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ จึงมี
อานิสงส์มาก มีผลอันไพบูลย์ ทำให้เรามีความสุข
สดชื่น เบิกบาน ผ่องใสขึ้นมาทันที เพราะฉะนั้นให้
หมั่นระคับระคองใจให้หยุดนิ่งให้ได้ทุกวัน เพื่อ
ใจของเราจะได้สะอาด บริสุทธิ์ และเข้าถึงสันติสุข
ที่แท้จริงกันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๗๑ หน้า ๔๖๐

www.dmc.tv

ต้นแบบแห่งความดี

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี

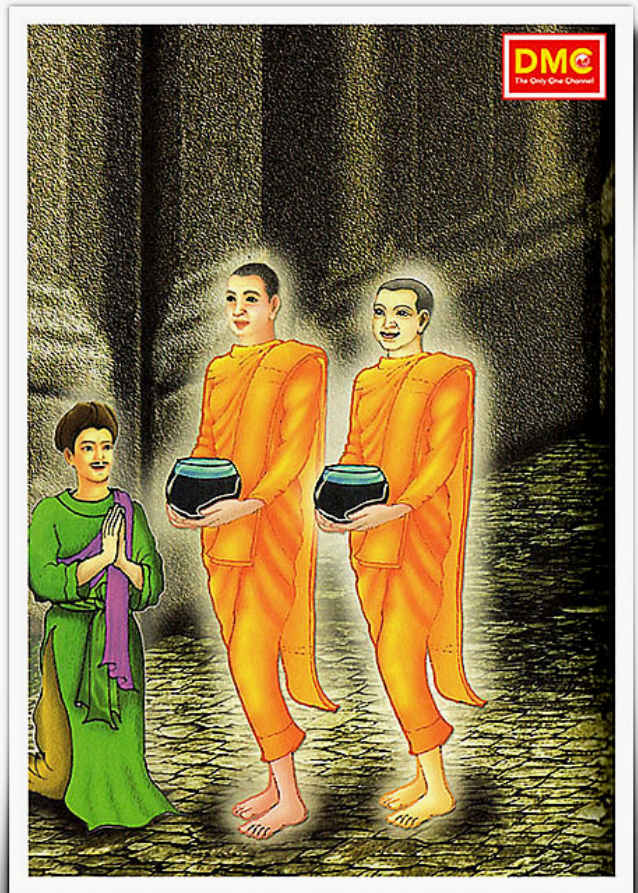
ปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่ยอมรับว่า การฝึกสมาธิ ไม่เพียงเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียดเท่านั้น ยังช่วยบำบัดรักษาโรคภัยไข้เจ็บได้อีกด้วย อย่างเช่น ช่วยเหลือผู้ป่วยที่เป็นโรคหัวใจได้ ช่วยควบคุมอาการปวดศีรษะของคนที่ เป็นโรคไมเกรน ช่วยลดความดันโลหิต ให้อยู่ในระดับที่เป็นปกติได้ ช่วยบรรเทาอาการปวดเรื้อรัง รวมไปถึงสามารถบำบัดรักษาโรคมะเร็งได้อีกด้วย

ในวงการแพทย์รวมไปถึงนักจิตวิทยา และพ่อค้านักธุรกิจในบริษัทใหญ่ๆ ทั่วโลก ได้เห็นข้อดีของการฝึกสมาธิ ที่ส่งผลให้ผู้คนมีชีวิตที่ดีขึ้น บุคลิกภาพมีคุณภาพมากขึ้น ความเครียดและการกระทบกระทั่งลดลง การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ชีวิตประจำวันมีความสุขเพิ่มขึ้น ทั้งๆ ที่งานก็มากเหมือนเดิมแต่ปัญหากลับลดลง การดำรงชีวิตรวมไปถึงสมาธิในครอบครัวมีความอบอุ่นขึ้น ได้รับความผาสุกทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ทั้งนี้เพราะสมาธิมีส่วนช่วยประสานช่องว่างแห่งความสุขให้เชื่อมต่อกัน ดังนั้นเราจึงควรหันมาใส่ใจในการฝึกสมาธิให้เพิ่มมากขึ้น

มีวาระแห่งพุทธภาษิตที่มานิ ดิสสเมตโดยยสูตรว่า

“บุคคลพึงเห็นโทษในการปฏิบัติผิดทาง ควรศึกษาไตรสิกขา เพื่อละความดำริผิด ควรศึกษาวิเวก และประพฤติวิเวกอันเป็นกิจของพระอริยเจ้า บุคคลผู้ไม่มีความหวังโยในกามทั้งหลาย ย่อมข้ามโอชะที่ข้ามได้โดยยาก”

การปฏิบัติผิดทางที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงเคยผ่านมาแล้ว คือการทรมานร่างกาย และการทำตัวให้พัวพันกับเบญจกามคุณทั้งหลาย ทั้ง

สองอย่างนี้ไม่อาจทำให้พ้นทุกข์ได้ ท่านจึงหันมาปฏิบัติในทางสายกลาง ดำเนินตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ประพฤติวิเวกหลักเรือน เพื่อเจริญสมาธิภาวนา จนกระทั่งสามารถล่วงพ้นจากโอชะ ข้ามกิเลสเครื่องร้อยรัดทั้งหลายได้ เครื่องร้อยรัดอย่างหนึ่ง คือกาม เป็นปฏิภังค์ต่อสมาธิ

* พระพุทธองค์ทรงปรารภเรื่องนี้เพราะเหตุมาจากกุลบุตรชาวกรุงสาวัตถี ๕๐๐ คน ได้ออกบวชในสำนักพระบรมศาสดา แต่เนื่องจากยังเป็นผู้ใหม่ อยู่ อินทรีย์ยังอ่อน จึงมีกามวิตก คือ ความตรึกในเรื่องกาม

พระบรมศาสดาจึงทรงรับสั่งให้พระอานนท์ เถาะ ไปนิมนต์ภิกษุเหล่านั้นมาประชุมพร้อมกัน แล้วมีพระพุทธดำรัสว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การที่ พวกเธอ ปล่อยให้อกิเลสครอบงำใจเช่นนี้ ไม่สมควร เลย แม้แต่บัณฑิตในกาลก่อน ยังข่มกิเลสไว้ได้ จน ได้บรรลุถึงขั้นปัจเจกโพธิญาณ” ครั้นตรัสดังนี้แล้ว จึงทรงแสดงเรื่องในอดีตว่า

ในครั้งที่พระตถาคตเสวยพระชาติเป็นช่าง ปั่นหม้อ ได้ยังชีพด้วยการปั่นหม้อขาย เลี้ยงบุตร และภรรยา ครั้นนั้นได้มีกษัตริย์พระองค์หนึ่ง ทรง พระนามว่า เนมิราช ในมิลลิตราชธานี เข้าวันหนึ่ง เมื่อท้าวเธอเสวยเสร็จแล้ว ก็เสด็จออกประทับที่ ช่องพระแกล ได้แลเห็นเหยี่ยวตัวหนึ่ง คาบขึ้นเนื้อ บินขึ้นไปในอากาศ ขณะนั้นมีหมู่สฤงษณ์ทั้งกา และนกตะกุ่ม รุมกันแย่งขึ้นเนื้อนั้นไปจากเหยี่ยว เหยี่ยวตัวนั้นถูกรุมจิกตีได้รับความเจ็บปวด จึงต้อง ปล่อยขึ้นเนื้อไปด้วยความอาลัยอาวรณ์

พระเจ้าเนมิราชทรงเห็นอาการเช่นนี้ จึงทรง พระดำริว่า กามคุณทั้งหลายเปรียบเหมือนกับขึ้น เนื้อ ย่อมนำความทุกข์มาให้แก่ผู้ที่ติดข้องอยู่ ส่วน ตัวเราก็ยังมีวิจรรเป็นเครื่องข้อง มีเบญจกามคุณ ล้อมรอบ แวดล้อมด้วยหญิงงามหมื่นหกพันนาง ควรที่เราจะละกามคุณเสีย แล้วแสวงหาสุขที่ ประเสริฐยิ่งกว่า เมื่อทรงดำริอย่างนี้ ก็ทรงพิจารณา ไตรลักษณ์ญาณ เจริญวิปัสสนา ก็ได้สำเร็จปัจเจก โพธิญาณ ณ ที่ตรงนั่นเอง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงตรัสเล่าเรื่องต่อ ไปว่า ยังมีกษัตริย์อีกพระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า ทุมมุขะ ในกบิลนคร อยู่มาวันหนึ่ง พระองค์เสวย พระกระยาหารในเวลาเช้าแล้ว ก็เสด็จออกประทับ ในระหว่างท่ามกลางขุนนาง ทรงทอดพระเนตร ลอดช่องพระแกล ได้แลเห็นคนเลี้ยงโคเปิดประตู คอก ปล่อยให้โคออกไปเที่ยวหากิน โคตัวผู้เมื่อ ออกจากคอกแล้ว ได้พากันวิ่งตามนางโคตัวหนึ่ง

และได้เกิดขวิดกันขึ้นจนไล่ทะลักล้มตายลง

เมื่อพระเจ้าทุมมุขะได้ทอดพระเนตรเห็น จึง ทรงพระดำริว่า แม้แต่เหล่าสัตว์ดิรัจฉานก็เกิดทุกข์ ใหญ่เพราะอาศัยกามเป็นเหตุ เหมือนกับโคตัวผู้ที่ ตายนั้นเป็นตัวอย่าง ตัวเราควรจะหาอุบายเครื่อง ละกิเลสกามเสีย จึงจะเป็นการดี ครั้นดำริอย่างนี้ ก็พิจารณาไตรลักษณ์ญาณ เจริญวิปัสสนา ก็ได้ สำเร็จปัจเจกพุทธญาณ เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าใน ทันที

ครั้นอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อยามเช้าพระปัจเจก- พุทธเจ้าเสด็จออกจากเจียมเขานันทมุลกะ ได้ ชำระพระโอษฐ์ และสงสนานพระวรกายในสระ อโนดาต แล้วเสด็จขึ้นประทับยืนห่มจีวร อยู่บนพื้น มโนศิลา ทรงครองจีวรและถือบาตร หะาะไปลงในที่ ไกลหมู่บ้านตำบลหนึ่ง ซึ่งอยู่ใกล้กับประตูพระนคร พาราณสี เสด็จดำเนินเข้าไปบิณฑบาตภายใน ราชธานี

นายช่างหม้อคนที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้น เห็นแล้ว เกิดศรัทธาจึงถวายภัตตาหารด้วยความเคารพ เมื่อ พระปัจเจกพุทธเจ้าฉันเสร็จแล้ว นายช่างหม้อจึง กล่าวว่ “การบรรพชาของท่านผู้ประเสริฐสูงดงาม ยิ่งนัก อินทรีย์ของท่านก็ผ่องใส ผิพรรณของท่าน ก็หาที่เปรียบมิได้ ท่านผู้มีอินทรีย์สงบสำรวมได้เห็น เหตุประการใด จึงได้พากันออกบรรพชา”

พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์แรกก็ได้ตรัสว่า “เรา ได้เห็นนกการุมกันจิกตีเหยี่ยวตัวหนึ่งซึ่งคาบขึ้น เนื้อบินไป เพราะอาศัยความทุกข์ที่เกิดจากแย่ง ชิงขึ้นเนื้อนั้นเป็นเหตุ เราจึงได้ออกบรรพชา” ส่วน พระปัจเจกพุทธเจ้าอีกองค์หนึ่งก็ตรัสว่า “เราได้เห็น โคผู้ตัวหนึ่งอยู่ในระหว่างฝูงโค ที่มีร่างกายกำยำ มี กำลังมาก ได้ขวิดโคผู้ตัวหนึ่งให้ถึงแก่ความตาย เพราะความรักใคร่ในนางโคเป็นเหตุ เมื่อเราได้เห็น จึงได้ออกบรรพชา”

เมื่อช่างหม้อได้ฟังพระคาถาแห่งพระปัจเจก-
พุทธเจ้าแล้ว ก็เกิดความเบื่อหน่ายในชีวิตการ
ครองเรือนไปหลายวัน ครั้นอยู่ต่อมาวันหนึ่ง เมื่อ
บริโภคอาหารเช้าแล้ว จึงเรียภรรยามาเล่าเรื่อง
ให้ฟังว่า "พระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย แต่เดิมท่าน
ทรงสมบุรณ์พร้อมในมนุษย์สมบัติ แต่ท่านได้สละ
ราชสมบัติออกบรรพชา ส่วนตัวเราเป็นเพียงคนใช้
แรงงาน หาเลี้ยงชีพด้วยการปั้นหม้อขายเท่านั้น
เราไม่ควรจะยินดีด้วยขมรวาสวัสดิ์เลย ขอเธอจง
เลี้ยงดูบุตรและดูบ้านเรือนเถิด ฉันจะออกบวช"

เมื่อภรรยาได้ฟังถ้อยคำของสามีแล้วจึงกล่าว
ว่า "ถึงข้าพเจ้าก็ไม่ปรารถนาจะอยู่ครองเรือนอีก
ต่อไป" ครั้นกล่าวอย่างนี้กับสามีแล้ว จึงนั่งสักครู่
แล้วกล่าวต่อไปว่า "เมื่อท่านไม่อยู่ จากนั้นไปก็ไม่มี
ผู้สั่งสอนข้าพเจ้าอีก เพราะฉะนั้น เมื่อข้าพเจ้าพ้น
จากการปกครองของท่านแล้ว จะต้องอยู่คนเดียว
เหมือนกับนางนกซึ่งอยู่เหงาหงอยตามลำพัง" เมื่อ
สามีได้ฟังดังนั้นก็ไม่ว่าอย่างไร ส่วนภรณานั้น
ปรารถนาจะบวช จึงคิดจะลวงสามีจึงบวชเสีย
ก่อน จึงบอกว่า "ข้าพเจ้าจะไปที่ท่าน้ำขอให้ท่านดู
บุตรด้วย"ว่าแล้วก็ถือเอาหมอน้ำทำเป็นจะไปตักน้ำ
แล้วก็หนีไปบวชอยู่ในสำนักของดาบสเถิ

ฝ่ายสามีจำเป็นต้องอยู่เลี้ยงดูลูก จนกระทั่ง
บุตรเติบโตพอที่จะเลี้ยงตัวเองได้แล้ว จึงนำลูกไป
ฝากไว้กับหมู่ญาติ แล้วก็ออกบวชเป็นฤาษีอยู่ในที่
ใกล้พระนครพาราณสี ทั้งสองได้ตั้งหน้าประพฤติ
พรหมจรรย์จนได้มานสมาบัติ พอหมดอายุขัยใน
ภพชาตินั้น ก็ไปสู่สุคติภูมิตามกุศลกรรมที่สั่งสมไว้
ดีแล้ว

เราจะสังเกตเห็นว่า การประพฤติพรหมจรรย์
นอกจากจะทำให้เราได้รับความสุขที่ยิ่งกว่าความ
สุขที่เกิดจากเบญจกามคุณทั้งหลายแล้ว ยังเป็น
เหตุให้ได้บรรลุฌานสมาบัติ สามารถรอดพ้นจาก

ทุกข์ไปสู่สุคติภูมิ และก็ได้บรรลุมรรคผลนิพพานใน
ที่สุดอีกด้วย

การรู้จักจับแง่คิดจากสภาพแวดล้อมใกล้ตัว
นับเป็นความชาญฉลาดในการดำรงชีวิต เหมือน
ดังเรื่องที่หลวงพ่อนำมาเล่าเมื่อสักครู่นี้ ต้องถือว่า
"เพียงแค่นี้ก็เป็นครูเราได้" ในขณะที่เราทำมาหากิน
อยู่นี้ จะต้องรู้จักช่างสังเกต โดยเฉพาะสังเกตเห็น
ความไม่เที่ยงของสังขารร่างกาย หลวงพ่อยากให้
ทุกท่านตระหนักเสมอว่า สังขารแม้โรยรา แต่บารมี
ต้องแก้รอบ อายุขัยแกล้ง บารมีต้องแก้ตาม เราจะ
ต้องสั่งสมบุญ เพิ่มเติมบุญบารมีให้สมกับอายุขัยที่
แกล้งไปเรื่อย ๆ

การเจริญสมาธิภาวนา เป็นทางมาแห่งการ
เพิ่มเติมบุญบารมี เป็นยาวิเศษที่รักษาโรคทาง
ใจ กระทั่งรักษาชีวิต ให้รอดพ้นจากทุกข์ภัยใน
สังสารวัฏ นำพาไปสู่อายตนิพพาน ดังนั้นควรที่
เราทุกคนจะต้องขยัน เจริญสมาธิภาวนากันให้มาก
เพื่อความสุขสมหวังในชีวิตของพวกเขาทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๕๙ หน้า ๓๔๔

อย่าลืม!
ติดตามข่าวสาร
งานบุญต่างๆ ได้จาก
www.dmc.tv
และ

ประโยชน์ตน และผู้อื่น

For Your Own Benefit And For The Benefit Of Others

For Your Own Benefit And For The Benefit Of Others

I do things for my own benefit and for
the benefit of others.

We should do something worthwhile
for ourselves.

After having done something worthwhile
for ourselves, we should
also do something worthwhile for the mass.
Then we can say that this life is worthwhile.

Khun Yai Chand Khonnokyoong
from the book : "Khun Yai's Teachings-
Wisdom from an Enlightened Mind"
4 March 2523 B.E.

ประโยชน์ตน และผู้อื่น

ยายทำเพื่อตัวเอง
และเพื่อคนหมู่มากด้วย
เราเกิดมา ควรทำประโยชน์สักอย่างหนึ่ง
อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ตัวเอง
ถ้าทำให้ตัวเองได้แล้ว
ยังทำให้คนหมู่มากได้
ชีวิตนี้เกิดมาก็คุ้มแล้ว

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
จากหนังสือ : "คำสอนยาย" 4 มีนาคม พ.ศ. 2523

บทความภาษาอังกฤษ แปลโดย DTC Center

Super-Advanced Meditation

Because I have the purity of body,
mind and speech,
I have adhered to morality and truthfulness,
and I have an utmost love for meditation,
I was allowed straight into the
super-advanced meditation
program with Luang Por Wat Paknam.
Normally,
one has to go through several intensive
assessments
before being allowed into this elite program.
But as for me, I was admitted to the elite
program immediately upon my arrival.

Khun Yai Chand Khonnokyoong
from the book : "Khun Yai's Teachings-
Wisdom from an Enlightened Mind"
5 November 2522 B.E.

ทำวิชาได้ Super-Advanced Meditation

ทำวิชาได้

เพราะเหตุที่ยายเป็นคนที่บริสุทธิ์ กาย วาจา ใจ
มีศีล มีสัจจะ และรักษารมมะมากที่สุด
เมื่อมาถึงหลวงพ่อดำปากน้ำแล้ว
ก็ได้ทำวิชาเลย
ปกติคนที่จะทำวิชาได้ ต้องสอบแล้วสอบอีก
สอบกันมากมายก่อน
ถ้าผ่านจึงเข้าทำวิชาได้
แต่ยายมาถึงก็ได้เข้าไปทำวิชาเลย

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
จากหนังสือ : "คำสอนยาย"
5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522

บทความภาษาอังกฤษ แปลโดย DTC Center

อยากรมีบุญมาก ก็ทำบุญมาก
 อยากรมีบุญปานกลาง ก็ทำปานกลาง
 อยากรมีบุญน้อย ก็ทำน้อย
 ไม่อยากรมีบุญ ก็ไม่ต้องทำ
 แล้วแต่เรา จะเลือกเอาแบบไหน...ได้ทั้งนั้น
 เพราะเราคือ
Designer of the Life

19 พฤษภาคม พ.ศ. 2545
 (คุณครูไม่ใหญ่)

Dhamma
 TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

www.kalyanamitra.org